

JAPAN *Letter*

no. 60

ญี่ปุ่นสาร

Newsletter from The Japan Foundation, Bangkok

October - December 2008

● สัมภาษณ์พิเศษ โก้ นิสเตอร์แซ็กแมน และคุณอัมพร จักกะพาก	2
● คีอเมสึดพันธุ์ที่พร้อมจะงอกงาม - รูตินิกุ ทวีศักดิ์	9
● ความทรงจำดี ๆ ตลอดการเดินทาง 14 วันของนักร้องญี่ปุ่น - วรารณ ชาญไพฑูรย์	12
● สัมภาษณ์คุณโนริโกะ ทชิโบชิ นักโคโตะจากคอนเสิร์ตในบ้านครั้งที่ 2	15
● Activity Report	18
- Haiku Exhibition	
- 11 th Asian Cartoon Exhibition in Bangkok and Nakhon Ratchasima	
● Notice	20
- คอนเสิร์ตในบ้านครั้งที่ 3 "Voice"	
- คอนเสิร์ตแจ๊ส Unit Asia 2008 ที่จังหวัดเชียงใหม่	
- Kabuki Demonstration and Nishiki-e Exhibition	
- พิธีเปิดศูนย์ญี่ปุ่นศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	
● Recommended Books	23
● JF Theater: October	24

Special

JAZZ Interview

สัมภาษณ์พิเศษ โก้ มิสเตอร์แซ็กแมน และ อัมพร จักกะพาก

เนื่องจากเดือนพฤศจิกายน 2551 นี้ เจแปนฟาวนด์ชั่น ร่วมกับวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยพายัพ วิทยาเขตแก้วนครรัฐ จังหวัดเชียงใหม่ จะเปิดการแสดงคอนเสิร์ตของวง “ยูนิตเอเชีย” ซึ่งเป็นการรวมสุดยอดนักดนตรีแจ๊สในเอเชีย สามคนจากญี่ปุ่น หนึ่งในคนจากมาเลเซีย และหนึ่งเดียวจากประเทศไทยคือ คุณโก้ มิสเตอร์แซ็กแมน หลายท่านคงยังจำกันได้ว่า เมื่อเดือนพฤศจิกายนปีที่แล้วนี้เอง คุณโก้ได้ร่วมเล่นกับวงซาโตรุ ชิโอินยะ ซึ่งมาเปิดคอนเสิร์ตที่กรุงเทพฯ และยังไปเป็นแขกรับเชิญของวงซาโตรุ ชิโอินยะอีกครั้งที่ญี่ปุ่นเมื่อช่วงต้นปีที่ผ่านมาอีกด้วย

เพื่อเป็นการอุ่นเครื่องก่อนถึงคอนเสิร์ต “ยูนิตเอเชีย 2008” ที่เชียงใหม่ อันเป็นหนึ่งในห้าประเทศในทัวร์คอนเสิร์ตคราวนี้ ญี่ปุ่นสารจึงถือโอกาสนี้พูดคุยกับคุณโก้ (K) และคุณอัมพร จักกะพาก (A) แห่งไพซิสมิวสิก ผู้เป็นผู้จัดการวงบอยไทย ซึ่งโก้เป็นหนึ่งในสมาชิกก่อตั้ง ถึงเรื่องราวของคนตรีแจ๊สทั้งในเมืองไทย อาเซียน และญี่ปุ่น ประสบการณ์จากชีวิตนักดนตรีของคุณโก้ตั้งแต่วงบอยไทยจนถึงการทำค่ายเพลงแจ๊สค่ายแรกของเมืองไทย

02

03

A พี่ก็ต้องพยายามคุยกับทั้งสองฝ่าย ในที่สุดนักดนตรีเขาก็ยอมรับ เขาก็บอกว่าให้พี่ถอดตัวสิน พี่ก็จะคอยบอกว่าตรงนี้ไม่เอา ตรงนี้เอาอย่างนี้ดีกว่า อย่างนั้นดีกว่า คือพอดีว่าพี่เป็นคนที่มีเรื่องดนตรี นักดนตรีเขายอมรับ ที่พูดนี้คือวงดนตรีที่เวิร์คอย่างบอยไทย มันไม่ได้เวิร์คกันง่าย ๆ นะคะ ใครที่คิดว่า อ้อ บอยไทยประสบความสำเร็จแล้ว ตอนนั้นเราจะเห็นเยอะมากเลย ที่อยู่ดี ๆ ก็เอาระนาดมาขึ้นตีหรืออะไร แต่มันฟังไม่ได้ มันไม่ใช่ อย่างที่พี่บอก มันต้องมีอะไรที่มากกว่านั้นเยอะ เพราะว่ามันต้องจนความคิด และสำหรับพี่ พี่คิดว่าการประสบความสำเร็จอีกอย่างหนึ่งคือในวันไหนที่เขาเป็นเพื่อนกันได้ด้วย คือเดี๋ยวนี้เขาเป็นเพื่อนกันได้แล้ว เมื่อก่อนปกติเขาแยกกันนะ คนละมุมกันเลย ดนตรีไทยก็อยู่มุมนี้ ดนตรีสากลเขาก็จะอยู่มุมนี้

K ไม่ใช่ไม่ชอบกันนะฮะ อยากจะคุยด้วย แต่ไม่รู้จะคุยกันยังไง

JF วงบอยไทยเริ่มต้นมาได้ยังไง

A มันเริ่มมาจากวงกังสดาล ที่เริ่มต้นเป็นครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ เป็นรุ่นใหญ่ ส่วนรุ่นเด็กก็คือขุนอินกับน้องเขา พวกบ้านปี่พาทย์โตะง่า ตอนนั้นในวงกังสดาลก็ยุ่นะ พี่ก็ทำแบบแหวกกฎเกณฑ์เหมือนกัน เพราะว่าวงดนตรีไทยเขาต้องเอาบ้านเดียวกันเล่น ในกังสดาลของพี่ ชุดนั้นมีห้าบ้านอยู่ในนั้น แล้วมีหลายรุ่น มียี่สิบจนถึงเจ็ดสิบ ซึ่งดูแลจิตใจยากมาก คือขนาดดนตรีไทยด้วยกันนะ คิดดูนะ เล่นด้วยกันปี่ปอ เขาก็จะรู้สึกว่าเขาไม่ได้เล่นอย่างนี้ แต่ในที่สุดเขาก็บอกแล้วแต่คุณอัมพร คือมันจะต้องมีคนคนหนึ่ง

แล้วพอมารุ่นเด็ก พวกโตะง่า พวกขุนอินกับน้องเขา พี่ก็เลยคิดว่ามันน่าจะสำหรับรุ่นใหม่แล้ว เพราะเรามีคนยอมรับที่เมืองนอก เราไปเล่นที่ญี่ปุ่นคนตื่นเต้นมาก แต่กลับมาเมืองไทยไม่เห็นมีคนสนใจ ก็เลยเริ่มต้นด้วยการกลับมาที่เมืองไทยแล้วคิดว่าเราจะต้องมีอีกรวงแล้ว ที่นี้พวกเด็ก ๆ ที่กังสดาลซึ่งไปเมืองนอกมา รุ่นเด็ก ๆ อย่างน้องของขุนอินก็มีเขาเจอได้ที่จุฬาฯ ไป ๆ มา ๆ ก็พามาที่นี้ แล้วก็ักักพานักดนตรีสากลมา ส่วนฝ่ายไทยเขาก็มาของเขา เหมือนอย่างที่พี่ว่า มาหนแรกนี่นั่งคนละฝั่ง แต่พี่ชอบมากเลยเพราะว่ามีกลิ่นของบอยไทยคนแรกหนึ่ง - ณัฐวุฒิ นะคะเขาให้สัมภาษณ์ว่า มันเหมือนกับว่าพวกเขาถูกปล่อยเข้าไปในพอมิต ๆ แล้วก็วิ่งชนอะไรมากมาย ไม่รู้ไปไหน นี่มันคืออะไรก็รู้ นี่คือบอยไทย แต่พี่จำได้ว่าจุดเกิดของบอยไทยที่มันเริ่มขึ้นได้

คือพี่นั่งอยู่ตรงนี้แหละ ตรงโต๊ะทำงานนี้แหละ พวกนักดนตรีอยู่กันข้างบน เขายังไม่รู้ว่าจะทำอะไรเลย เขารู้ว่าพี่จับให้เขามาทำอะไรสักอย่าง แล้วเขาก็เล่นดนตรีกันขึ้นมาเพลงหนึ่ง แล้วพี่ก็วิ่งขึ้นไป แล้วบอกว่าอันนี้เลย ก็จำได้ไหม พี่บอกว่าเอาอันนี้ นั่นคือเพลง Siamese Samba ทางฝ่ายพวกโตะง่าเขาเอาเพลงของพ่อเขา เล่นขึ้นมา แล้วก็

K คือหาตั้งนาน ไม่รู้จะทำยังไง แล้วพอวันนั้นพี่ก็อดทนไปบอกเขาอย่างนี้ ๆ วันนั้นเขาเลยได้ฉลองกันด้วยพิซซา พิซเซอเรีย คือเสร็จไปเพลงหนึ่ง ยังงู ๆ ปลา ๆ อยู่นะฮะ แต่ก็ยังได้กินพิซซา เป็นการกินพิซเซอเรียครั้งแรกของพี่ด้วยนะฮะ ชลองเลย เข้ากันได้แล้ว

A นั่นแหละคือ Siamese Samba ชุดแรกของบอยไทย และเพลงแรกซึ่งเรายังเล่นอยู่

ความประทับใจในการเป็นแขกรับเชิญให้กับวงชาโตรุชิโอโนยะที่กรุงเทพฯ และญี่ปุ่น

JF เมื่อเดือนพฤศจิกายนปีที่แล้ว คุณก็ได้มีโอกาสแจมกับวงของชาโตรุชิโอโนยะ (นักเปียโนแจ๊สชาวญี่ปุ่น) อยากให้เล่าความประทับใจที่มีต่อการเล่นคอนเสิร์ตในครั้งนั้น รวมถึงการที่ได้รับเชิญให้ไปร่วมเล่นกับวงชาโตรุชิโอโนยะอีกครั้งที่ญี่ปุ่นในช่วงต้นปีนี้

K ประทับใจเรื่องการเล่นก่อนเลยนะฮะ เรื่องการเล่น อย่างเพลงยามเย็น พี่ก็อดยังบอกว่าเป็นเพลงยามเย็นที่ซ้อมครั้งแรกแล้วดีกว่วงเมืองไทยเล่นอีก ทำไมเล่นเพลงของในหลวงได้ดีอย่างนี้ คือแต่ละคนมีความสามารถสูงกันจริง ๆ ความสามารถสูง แล้วพยายามที่จะเล่นเพลงนี้ให้ดีขึ้น ๆ

A ขนาดเขาไม่ใช่คนไทย ทำไมเขาเล่นเพลงของเราได้แบบมีวิญญาณมากขนาดนี้ แล้วพี่ก็พูดกับโยชิโตะ (มือกีตาร์) ว่า โอ้โหรู้หรือเปล่าว่านี่เป็นกีตาร์ฟิเลียมแบบแจ๊สที่สุด

K เล่นดีมาก พอไปที่ญี่ปุ่นนี่เรายังเห็นเลยว่าแฟน ๆ ของชาโตรุชิโอโนยะมาฟัง พี่เห็นหลายคนนั่งร้องไห้เลย นั่งแบบน้ำตาไหลซาบซึ้งอะ

JF คอนเสิร์ตที่ญี่ปุ่นเล่นเพลงอะไรกันบ้าง

K เล่นเพลงของชาโตรุชิโอโนยะส่วนใหญ่ครับ ก็เล่นเพลงของ

สองเพลง เพลงพระราชนิพนธ์เพลงหนึ่ง

เราเห็นความตั้งใจในการทำงาน ทุก ๆ โน้ต ทุก ๆ โปรดักชั่นที่เขาทำ การมาซ้อม ความละเอียดอ่อนในการเล่นดนตรี ชวรินทร์เป็นชาวคนที่ดีมากที่เคยเห็นครั้งหนึ่งในชีวิตนะครับ ทุกอย่างละเอียดอ่อนก็ซาบซึ้งกับคอนเสิร์ต นั่งดูเขายังรู้สึกว่ามันสุดยอด คือญี่ปุ่นก็เป็นคนเอเชีย ทุก ๆ ครั้งที่เราเห็นฝรั่งเล่นเก่งก็ธรรมดา แต่เราเห็นคนญี่ปุ่นเล่นเห็นคนเอเชียเล่นเก่ง บางทีน้ำตาจะไหล เพราะารู้สึกแบบ ทำไมมันเก่งอย่างนี้ ภูมิใจครับ

A เพื่ออยากจะเสริมว่าที่คอนเสิร์ตของชาโดริที่เขาให้เกียรติก็มาก เพราะไม่ใช่เป็นแค่ศิลปินรับเชิญเท่านั้น แต่เหมือนว่าไ้เป็นหนึ่งในนั้น คือเขาจะให้เกียรติตลอดเวลา แล้วก็พูดถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งเราภูมิใจมาก อย่างก่อนที่จะเล่นเพลงยามเย็น โยชิโตะก็จะหยิบเสื้อเหลืองขึ้นมาวางไว้ตรงหน้า แล้วก็จะอธิบายว่าทุกวันจันทร์นะ ไม่น่าเชื่อเลย เหมือนเป็นทะเลสีเหลือง ซึ่งเราเป็นคนไทยนั่งอยู่ที่นั่น เรารู้สึกภูมิใจมากที่มีในหลวงที่ทรงมีพระอัจฉริยภาพ ที่ถามเขาได้ว่าเขาคิดยังไงในตอนแรกที่จะบอกว่าจะเล่นเพลงของในหลวง King's song เขาบอกว่าเขาไม่รู้จะคิดยังไง เพราะเขานึกภาพไม่ออกว่า ถ้าเป็นคิงของเขาจะแต่งเพลงยังไง แต่พอเขาเห็นโน้ต แล้วเขาเล่นออกมาแล้วนี่ โอโห ไม่น่าเชื่อเลยว่าคิงของไทยแลนด์ นี่เป็นเรื่องหนึ่งที่คิดว่าเขาน่าภาคภูมิใจมาก โดยเฉพาะไ้ที่นำเพลงแจ๊สไปญี่ปุ่น เป็นสิ่งเดียวที่ไม่มีชาติใดเหมือนคือเรามีเพลงของในหลวง ซึ่งเราไปเล่นที่ไหนทุกคนแบบทั้งมากแล้วก็สามารถเล่นได้ในทุกสไตล์ อันนี้คือที่เราระบอประทับใจมากกว่าเขาให้เกียรติไ้ แล้วเขาก็ซาบซึ้งในเพลงของในหลวง

บรรยากาศของคนตรีในญี่ปุ่น & ดนตรีแจ๊สแบบญี่ปุ่น

JF เท่าที่ได้สัมผัสมา บรรยากาศของวงการดนตรีที่ญี่ปุ่นเป็นอย่างไรบ้าง

A ที่มีความรู้สึกว่าคุณญี่ปุ่นเขาเปิดใจกว้างกว่าเรา คืออย่างที่เราดนตรีไปเล่นที่ญี่ปุ่น ที่เอากังสดาลไปเล่นที่โตเกียว ไม่เห็นมีใครรู้จักเราเลย เราถึงสงสัยว่าจะมีคนดูหรือ แต่พอเปิดประตูมาคือเขาเข้าแถวเรียบร้อยแล้ว เขาไม่สนใจว่านี่ตั้งไม่ตั้งแต่ว่าเขาอยากเรียนรู้เกี่ยวกับดนตรี เขาจะเปิด แต่ถ้าเป็นคนไทยจะต้องรู้จักเพลง ต้องมีเพลงฮิต ต้องรู้จักศิลปินถึงจะมาดู เขาไม่เปิดใจรับอะไรมาเท่าคนญี่ปุ่น ซึ่งคนญี่ปุ่นเขาจะดูหมด ใครจะมาเขาก็จะดู แต่ว่าคนไทยจะเลือกดูเอา ไ้ว่าไ้

K ใช่ ๆ อาจจะแบบง่ายไปด้วย คือสำหรับคนไทยตามห้างสรรพสินค้าก็มีดนตรี อาจจะไม่ได้สนใจอะไร แต่คนญี่ปุ่นจะรู้สึกว่าเขาตั้งใจมาก และวงการดนตรีของเขาที่เติบโตมานาน

A มีนิตยสารแซ็กโซโฟนเล่มหนึ่งมาสัมภาษณ์ไ้ ชื่อเดอะอะไรนะ

K เดอะแซ็กฉบับเป็นหนังสือเดอะแซ็ก เพิ่งได้มาเอง ดีมากซะเป็นคอลัมน์ซุ่มอิน มิสเตอร์แซ็กแมน

A แล้วไ้มีแฟนคลับเล็ก ๆ อยู่ที่ญี่ปุ่นด้วยนะ มีคนมารอดูไ้ด้วย

K ส่วนใหญ่ไ้ไม่ได้ชอบแจ๊สหรือ ชอบเพลงภาวนา (หัวเราะ) เพลงภาวนาคือเป็นเพลงแทบจะมาถึงที่สุดเลยนะ ในอัลบั้มชุดแรกคือนึกอะไรไม่ออกแล้วละ มีเพลงเก่าอยู่เพลงหนึ่ง คือเกือบไปแล้ว เกือบไม่มีเพลงนี้ เกือบจะเป็น instrumentalist เต็มตัวแล้ว เป่าอย่างเดียว

ญี่ปุ่นมีนักดนตรีแจ๊สเก่ง ๆ เยอะครับ คือเต็มแผงแทบเลย หยิบมาได้เลย หยิบมั่วมาได้เลย ดีหมด

JF ยกตัวอย่างศิลปินแจ๊สจากญี่ปุ่นที่ชอบ

04

04 Unit Asia

05 ไ้ มิสเตอร์แซ็กแมน ประชัน มาซาโตะ ฮอนดะ

06 ไ้เล่นกับ นิตะพินญี่ปุ่น

K อย่างเมื่อวานนั่งฟัง Malta เป็นนักแซ็กซophone ไม่ได้ทำซาตาโอะ แต่ดังประมาณหนึ่งอะ ชื่อ Malta ความจริงไ้ไ้ฟังมาตั้งแต่เด็ก ๆ แล้ว ฟังมาเป็นเทป แล้วฝากเพื่อนญี่ปุ่นซื้อซีดีมาให้ ไ้ไม่รู้ทำไมตอนหลังหายๆ ไป คือไม่ค่อยมีผลงานใหม่ เขาเป็นงานแจ๊สขั้นดี เป็นฟิวชั่นแจ๊ส

หลัง ๆ ก็ฟัง คาโอรุ โคบายาชิ ฟังซาโอรุ ยาโนะซึ่งเป็นนักแซ็กผู้หญิง เก่งมาก ๆ ก็สมัครเป็นแฟนคลับเขาด้วย ฟังอัดเคยดูใหม่ครับ หน้าตาน่ารักดี เล่นบีบ๊อพเลยนะ ชื่อซาโอรุ ยาโนะ เก่งมาก ๆ คือดูแล้วแทบร้องไห้ละ เป็นคนที่ไม่ได้เรียนดนตรีด้วยนะ แต่เล่นเหมือนชาร์ลีปาร์เคอร์เลย เล่นแจ๊สเก่งมาก แล้วเราก็ภูมิใจในความเป็นเอเชียเหมือนกันนะอะ แล้วนิตยสารดนตรีของญี่ปุ่นก็มาถึงบ้านของไ้ไ้ทุกเดือน คือฝากเพื่อนซื้อ อ่านไม่ออกก็ดูรูป จะดูหลาย ๆ คน อ้อ คนนี้มาใหม่ คนนี้เป็นนักแซ็กซophone ใหม่ อะไ้อย่างนี้ มีชายของมีอะไรไ้ดูไปเรื่อย เคยพยายามเรียนภาษาญี่ปุ่น แต่ยากมากเลย เพื่อนญี่ปุ่นเยอะ แต่ไ้ไม่ได้พูดภาษาญี่ปุ่นกัน

JF มีแจ๊สจากญี่ปุ่นที่คุณอัมพรชอบเป็นพิเศษไหม

A พี่ชอบคาซุมิ วาตานาเบะ พี่ว่าเขาเล่นก็ดาร์แบบมีเอกลักษณ์มากเลย พี่เจอเขาเมื่อสี่สิบปีก่อน แล้วก็เพิ่งมาเจอเขาตอนมาเล่นที่แจ๊สเฟสติวัลเมื่อสองปีที่แล้ว แต่นั่งเล่นนะ

K ทำไมนั้ง

A ยินไม่ไหว (หัวเราะ) ส่วนพวกรุ่นใหม่ ๆ นี่ไ้ไ้ไม่ได้ฟังแบบจริงจังเท่าไ้ แต่ไ้ก็ประทับใจในนักดนตรีของวงชาโดริทุกคน อย่างที่ไ้บอกว่ามาตรฐานเขาสูงมาก

K ซาตาโอะ วาตานาเบะ เราก็ฟังตลอด

A ใช่ นี่คือที่ไ้หวังนะว่าต่อจากซาตาโอะ วาตานาเบะแล้วจะมีมิสเตอร์แซ็กแมน (หัวเราะ) หวังว่าสักวันหนึ่ง

K ซาตาโอะก็เป็นเหมือนต้นแบบนะครับ เหมือนเขาถูกทางไว้ให้แล้วละ นี่คือแนวทางของนักแซ็กโซโฟน ที่จะต้องเป็นไ้ไ้ได้ ออกอัลบั้มเดินทางไปไหน ไปแจมกับคนนั้น กลับมาออกอัลบั้ม ลงไปเล่นกับวงเด็ก ๆ บ้าง ไปแจมกับฝรั่งบ้างอะไรอย่างนี้นะ ไ้ไ้ฟังซาตาโอะมาทุกชุดชุดแสดงสด มีคอนเสิร์ตอะไรไ้ไปดูตลอด เคยเจอซาตาโอะที่เมืองไทยไ้ไ้ไปหลังคอนเสิร์ตเล็กแล้ว คือไ้เองมีคอนเสิร์ตอะไรสักอย่าง พอเสร็จ

05

06

งานแล้วก็ไป คือเดินลุย ๆ ไปจั้นแหละ ก็เจอเพื่อนญี่ปุ่นคนหนึ่งเป็นนักข่าว เขาก็บอกให้ชั่งมานี่ ๆ จะพาไปเจอ ความจริงก็เคยเจอซาตาโอะที่ แจ๊สเฟสเมืองไทยแล้ว ให้อัลบั้มเขาไป พอเขาเจอเขาก็ อ้อ มิสเตอร์ แซ็กแมน ก็คุยกัน สักพักก็มีคนอื่นมาแนะนำให้กับซาตาโอะอีก ซาตาโอะ กำลังนั่งกินซูชิอยู่ เป็นห้องวีไอพีนะฮะ เขาก็เออ ๆ รู้จักแล้ว อีกคนมาก็ แนะนำอีก ซาตาโอะเขาคงแบบอยากจะกินแล้วละ คงจะจำเราไปตลอด ละ ไม่อยากเจอละ อะไรประมาณนั้น (หัวเราะ)

การรวมตัวครั้งใหม่กับ Unit Asia รวมยอดฝีมือแจ๊ส จากเอเชีย

JF ทวีร์คอนเสิร์ตของวงยูนิตเอเชียจะเริ่มขึ้นเมื่อไหร่

A เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม เริ่มตั้งแต่ที่โกดังไปเก็บตัวก่อนที่ กวาลัมเปอร์สโวนเพื่อซ้อม คือทุกคนจะไปรวมตัวที่กวาลัมเปอร์ แล้ว หลังจากนั้นคอนเสิร์ตแรกคือที่สิงคโปร์ เสร็จแล้วไปมานิลา ฟิลิปปินส์ ไปบรูไน แล้วก็ไปกวาลัมเปอร์ แล้วก็มาปิดท้ายที่เชียงใหม่

A ห๊า! ตั้งแต่เดือนตุลาไปถึงพฤศจิกายนเลย เกือบเดือนหนึ่ง

JF คุณก็เคยเล่นกับซาตาโอะ มิโยชิ (นักกีตาร์ซึ่งจะมาร่วมเล่นใน วงยูนิตเอเชีย) มาก่อนไหม

K ไม่เคยเล่นเลย แต่ผมแอบไปดูใน YouTube ดูอะไรมาแล้วละฮะ เป็นนักดนตรีที่เก่งมาก ได้ฟังซีดีแล้ว

JF วงยูนิตเอเชียเกิดขึ้นมาได้ยังไง

A เรื่องนี้สืบเนื่องมาจากคอนเสิร์ตซาโตรุ คือตอนที่ไปเล่นกับ ซาโตรุที่ญี่ปุ่น คุณฮอมมูระ เรียวโนะสุเกะ คนที่เป็นคนจัดซาโตรุนะคะ คุณฮอมมูระเขาก็ประทับใจในตัวโก ในฝีมือหรือในบุคลิกอะไรทุกอย่าง เคยคุยกันตั้งแต่ตอนนั้นแล้วว่าอยากจะรวมดาวเอเชีย แล้วเมื่อตอนต้นปี แก่ก็ติดต่อมาว่า แก่ได้รับการสนับสนุนจากเจแปนฟาวน์เดชั่น ซึ่งวันนี้ก็ จะมีญี่ปุ่นสามคน แล้วก็ฝีมือก็ยอดเยี่ยมจากมาเลเซีย มีมือแซ็กจาก ประเทศไทยคือโก

แกก็คิดตั้งแต่ตอนนั้นแล้วว่าอยากทำแบบนี้ เป็นการรวมเอเชีย แล้วก็มาทวีร์อาเซียนก่อน และถ้าเป็นไปได้อาจจะขยายไปที่อื่น ๆ อีกก็ได้

JF ทราบหรือยังว่าเพลงที่จะเล่นในทวีร์คอนเสิร์ตครั้งนี้จะมีเพลง อะไรบ้าง

A ยังไม่ได้คุยกันเรื่องเพลง แต่พี่เดาเอาว่าก็คงจะเป็นเพลง กลาง ๆ แล้วก็คงจะมีเพลงของโกบ้าง ของแต่ละคนบ้าง ทุกคนคงมี ช่วงที่ได้โชว์เพลงของตัวเอง คิดว่าจะเป็นอย่างนั้น เท่าที่ได้คุยกับคุณ ฮอมมูระนะคะ แต่ยังไม่ได้คุยกันเป็นกิจจะลักษณะ

JF คาดว่าการแจมกันของวงยูนิตเอเชียในครั้งนี้ น้ำเสียงของ ดนตรีน่าจะออกมาประมาณไหน

K ก็น่าจะฮอตอยู่ระดับ เพราะว่าอย่างซาโตรุนี่จะเป็นเปียโนที่ อิมเมชันมาก ๆ บทเขาจะบู๊เขาก็ยังมีความละมุนละไมมาก ๆ อยู่ละฮะ ส่วนมือกลองของยูนิตเอเชีย คือมือกลองเก่าของทีแสดอร์นี่เป็นคนหนึ่งที่ดังที่สุดในญี่ปุ่น คือเก่งมาก มือกีตาร์ที่ได้ฟังก็เก่งมาก ๆ คือเป็นเขียน มือคีย์บอร์ดยังไม่เห็น แต่มือเบสก็น่าจะดีมาก เพราะฉะนั้นน่าจะเป็วงที่ รวมเอาชิ้นนำและมีชื่อเสียงมาก ๆ ด้วยของแต่ละที่มารวมกัน คาดว่า ถ้าเปรียบซาโตรุเป็นอะไรที่กลมกล่อม อันนี้น่าจะเผ็ด ๆ หนอย จืดจืด หนอย

แจ๊สในอาเซียน และแควตงแจ๊สในเมืองไทย

JF คุณก็เคยออกไปเล่นในแถบอาเซียน สิงคโปร์ มาเลเซีย มาหลายครั้งแล้วใช่ไหม

K ที่ไปกับบอยไทยมาก็หลายครั้งนะฮะ ไปแจ๊สแฟลตวอลล์ อาร์ต แฟลตวอลล์ แฟลตวอลล์ต่าง ๆ นี่ละฮะ เยอะ เยอะเหมือนกัน

A แต่ไม่เคยเล่นที่ฟิลิปปินส์

K ฟิลิปปินส์ไม่เคยฮะ ไม่เคยไป อินโดนีเซียก็ไม่เคยไป

JF เคยไปที่ไหนมาบ้างนะคะ

K มาเลเซียนี่ไปมาหลายครั้งนะฮะ สิงคโปร์ไปบ่อยมาก ได้หวั่น ฮ่องก ญีปุ่นก็หลายหน ออสเตรเลียด้วย และเพิ่งกลับมาจากอังกฤษ อิตาลีก็ไปมา

JF ถ้ามองดูวงการดนตรีแจ๊สในอาเซียน เทียบกันแล้วแควตงแจ๊ส ในเมืองไทยเราคิดคึกที่สุดหรือเปล่า

A เราคิดว่าไม่นะ เราคิดว่ามาเลเซียนะ

K ของไทยเราก็ใหญ่นะ แต่ว่าตัวหลักจริง ๆ เราจะไม่ค่อยมี

A อย่างของมาเลเซียก็มีมือกลองที่เก่งมาก คือ Lewis Pragasam อยู่วง Asia Beat แล้วสิงคโปร์ก็มี Jeremy Monteiro คือเขามีตัวระดับ

Environmental Story (1)

คือเมล็ดพันธุ์ที่พร้อมจะงอกงาม

ฐิตินันท์ ศรีสถิต
กองบรรณาธิการนิตยสารโลกสีเขียว : เรื่องและภาพ

ภาพการ์ตูนซึ่งเป็นผลงานของศาสตราจารย์อิริชิ ทาคาทซึกิ

แม้จะเคยสัมผัสประเทศญี่ปุ่นมาแล้วเมื่อประมาณ 3 ปีก่อน แต่ความตื่นตาตื่นใจตลอดหนึ่งสัปดาห์ของการตะลอนเที่ยวในครั้งนั้นเทียบไม่ได้เลยกับประสบการณ์จากการเป็น 1 ใน 2 ของตัวแทนเอ็นจีโอไทยที่ได้รับเลือกให้เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยน East Asia Future Leader Program (Youth Exchange) 2008 ซึ่งจัดขึ้น ณ ประเทศญี่ปุ่น ระหว่างวันที่ 3-16 มิถุนายนที่ผ่านมา

งานนี้มีตัวแทนเอ็นจีโอ (องค์กรพัฒนาเอกชน) ที่ทำงานด้านสิ่งแวดล้อมและครูสายวิชาชีพวิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อมเข้าร่วมงาน รวมทั้งสิ้น 48 คนจาก 15 ประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ประกอบด้วย เกาหลี จีน อินโดนีเซีย กัมพูชา สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ บรูไน เวียดนาม มาเลเซีย พม่า ลาว อินเดีย ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และที่ขาดไม่ได้ก็คือประเทศไทย

ตลอดเวลาเกือบ 5 ปีที่สวมหมวกของเอ็นจีโอในงานสื่อด้านสิ่งแวดล้อม นี่คือการแรกที่เราได้เข้าไปมีส่วนร่วมในโครงการแลกเปลี่ยนระดับนานาชาติ และไม่เกินเลยไปนักหากจะกล่าวว่า...เป็นโอกาสที่ดีที่สุดในการเปิดมุมมองการทำงานบนเส้นทางสีเขียวให้กว้างขวางและรอบด้านมากขึ้นด้วยเช่นกัน...

เมื่อทราบกำหนดการทั้งหมดของโครงการแลกเปลี่ยน เราก็รับรู้ได้ถึงความหลากหลายของกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นตลอดช่วงเวลาประมาณ 2 สัปดาห์ ไม่ว่าจะเป็นการฟังการบรรยายทั้งที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการดูแลจัดการสิ่งแวดล้อมและการเรียนการสอนด้านสิ่งแวดล้อมศึกษาของญี่ปุ่น การเยี่ยมชมศูนย์การเรียนรู้ด้านระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมสำหรับเยาวชน การเยี่ยมชมโรงเรียนและมหาวิทยาลัย การเรียนรู้การทำงานของเอ็นจีโอในประเทศญี่ปุ่น การเยี่ยมชมพื้นที่ที่ประสบปัญหาหาลพิษ และอื่น ๆ

เรามั่นใจตั้งแต่แรกว่า สารพันบทเรียนที่แตกต่างนี้ย่อมมีความน่าสนใจไม่แพ้กันอย่างแน่นอน...และมันก็เป็นเช่นนั้นจริง ๆ

01

02

03

04

05

06

07

08

09

10

11

สาระในห้องเรียน

พูดได้เต็มปากว่า โครงการแลกเปลี่ยนครั้งนี้มอบสาระด้านสิ่งแวดล้อมให้กับเราอย่างมากมาย แต่ส่วนที่เราประทับใจที่สุดก็คือ การไปเยี่ยมชม Miyako Ecology Center ในเกียวโต

ที่นี่เป็นศูนย์การเรียนรู้ที่อัดแน่นไปด้วยเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เช่น แหล่งพลังงานสะอาด การอนุรักษ์พลังงานภายในบ้าน ปัญหาขยะมูลฝอยชุมชน ภูมิปัญญาของชาวญี่ปุ่นในการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและคุ้มค่า รวมทั้งปัญหาโลกร้อนซึ่งเป็นประเด็นฮ็อตฮิตของทุกประเทศ

หลายพื้นที่ของส่วนจัดแสดงเปิดโอกาสให้เด็กได้ลงมือลงแรงเพื่อการเรียนรู้อย่างสนุกสนาน เช่น การปั่นจักรยานเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า การเปิดป้ายเรียนรู้ที่มาของคาร์บอนไดออกไซด์ซึ่งเป็นต้นตอของสภาวะโลกร้อน หรือการเปิดถังขยะเพื่อพบว่า อาหารที่ยังสามารถรับประทานได้ถูกชาวญี่ปุ่นทิ้งลงถังขยะไปนั้นคิดเป็นจำนวนเงินเท่าใด ที่โดดเด่นที่สุดเห็นจะเป็นภาพวาดการ์ตูนซึ่งแฝงไปด้วยแนวคิดด้านสิ่งแวดล้อม อันเป็นผลงานของศาสตราจารย์ฮิโรชิ ทาคาซึกิ (Prof. Hiroshi Takatsuki) ผู้อำนวยการของ Miyako Ecology Center นั่นเอง ภาพวาดการ์ตูนเหล่านี้สื่อสารแนวคิดโดยไม่ต้องใช้คำบรรยายมากนัก และก้าวข้ามความแตกต่างทางด้านภาษาไปได้สวยงาม

นอกจากจะทำหน้าที่เป็นแหล่งความรู้สีเขียวแล้ว อาคารแห่งนี้ยังให้ความสำคัญกับการจัดการระบบต่าง ๆ ภายในอาคารให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอีกด้วย เริ่มจากดาดฟ้าของอาคาร มีการปลูกต้นไม้ขนาดเล็กในแบบที่เรียกว่า “green roof” เพื่อบรรเทาความร้อนที่จะเข้าสู่

- 01-03 รูปแบบการจัดแสดงข้อมูลภายใน Miyako Ecology Center
- 04 ภาพการ์ตูนซึ่งเป็นผลงานของศาสตราจารย์ฮิโรชิ ทาคาซึกิ
- 05 คุณเคโกะและคาโยะ
- 06 มื้อเย็นกับครอบครัววาทานาเบะ
- 07 ผู้แทนจากประเทศไทยทั้ง 4 คนที่เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยน
- 08-10 จักรยาน พาหนะสามัญประจำตัวของชาวญี่ปุ่น
- 11 เพื่อนจากประเทศต่างๆ ที่เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยน

ตัวอาคาร มีการติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์ที่สามารถผลิตกระแสไฟฟ้าได้ประมาณ 5 เมอร์เซ็นต์ของความต้องการไฟฟ้าทั้งหมด มีถังเก็บน้ำฝนเอาไว้ใช้ภายในอาคาร ซึ่งช่วยลดค่าน้ำประปาได้ถึง 50 เมอร์เซ็นต์

ตัวอาคารเน้นการใช้วัสดุรีไซเคิลและวัสดุที่ได้จากธรรมชาติ มีการออกแบบระบบหมุนเวียนอากาศเพื่อรักษาอุณหภูมิภายในอาคารให้เหมาะสม ช่วยประหยัดการใช้พลังงานของระบบปรับอากาศได้อีกทางหนึ่ง ภายในห้องน้ำติดตั้งระบบเซ็นเซอร์สำหรับเปิด-ปิดไฟฟ้าอัตโนมัติ เลือกใช้พืชที่ผลิตจากกระดาศรีไซเคิล และปฏิเสธการใช้สารเคมีทำความสะอาดโดยสิ้นเชิง

Miyako Ecology Center เป็นองค์กรไม่แสวงหากำไร เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่เป็นอาสาสมัคร ซึ่งจะเข้ามารับการอบรมและทำงานต่อเนื่องเป็นเวลา 3 ปี ก่อนจะหมดวาระและออกไปสร้างองค์กรไม่แสวงหากำไรแห่งใหม่ ๆ ในท้องถิ่นของตัวเอง

นี่คือตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่า การเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจ

ด้านสิ่งแวดล้อมจำเป็นต้องใช้กลยุทธ์ทั้งรับและรุก คือ ตั้งรับในการสร้างศูนย์การเรียนรู้ให้ผู้สนใจเดินเข้ามาเยี่ยมชม และเปิดเกมรุกในการพัฒนาบุคลากรคุณภาพเพื่อให้กระจายกำลังกันออกไปทำงานในระดับท้องถิ่น แนวคิดนี้น่าจะนำมาปรับใช้กับงานสิ่งแวดล้อมในประเทศไทยด้วยเช่นกัน

อ้อมกอดของญี่ปุ่น

ไม่เพียงความรู้สำหรับต่อยอดทำงานในฐานะสื่อสิ่งแวดล้อม โครงการแลกเปลี่ยนครั้งนี้ยังเปิดโอกาสให้เราได้รู้จักญี่ปุ่นอย่างใกล้ชิด ทั้งจากการเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสำคัญทางศาสนาและประวัติศาสตร์ เช่น วัดคินคาคุจิ (Kinkakuji Temple) วัดโทไดจิ (Todaiji Temple) ปราสาทโอซาก้า (Osaka Castle) ปราสาทนินโจ (Nijo Castle) และการเดินสำรวจเมืองเก่าย่านนารา การรับประทานอาหารญี่ปุ่นหลากหลายประเภท การเรียนทำขนมญี่ปุ่น การเข้าพักในโรงแรมญี่ปุ่น แบบดั้งเดิมที่เรียกกันว่า “เรียวกัง”

แต่สิ่งที่ผู้เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า เป็นประสบการณ์อันล้ำค่าที่สุดของการมาญี่ปุ่นในครั้งนี้ คงหนีไม่พ้นช่วงเวลาที่ทุกคนแยกย้ายกันไปใช้ชีวิตกับครอบครัวชาวญี่ปุ่น

สำหรับเรา เพียงข้ามคืนที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัววาตานาเบะ เราสัมผัสได้ถึงอ้อมกอดอันอบอุ่นของชาวญี่ปุ่น คุณเคโกะเป็นผู้เป็นแม่และคาโยะซึ่งเป็นลูกสะใภ้ให้การต้อนรับที่เป็นกันเอง ทั้งคู่เตรียมชุดกิโมโนไว้ให้เราลองใส่ สอนวิธีการชงชาและการดื่มชาแบบญี่ปุ่น ทั้งยังดูแลเรื่องอาหารและที่นอนให้อย่างเรียบร้อยด้วย

เมื่อคุณอยู่กับผู้เป็นพ่อและนาโโตะลูกชายกลับมาจากที่ทำงานในตอนค่ำ มื้อเย็นวันนั้นจึงเป็นโอกาสเดียวที่เราได้รับประทานอาหารร่วมโต๊ะกับสมาชิกทั้ง 4 คนของบ้านหลังนี้ ทุกคนผลัดกันถามถึงเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับประเทศไทย อาหารไทย ครอบครัวของเราที่เมืองไทย การพูดคุยระหว่างมื้ออาหารดำเนินไปอย่างสนุกสนาน บรรยากาศแบบนี้แหละที่ทำให้เราสัมผัสถึงความเป็นครอบครัวเดียวกันจริง ๆ

การรำลามาถึงในวันรุ่งขึ้น ก่อนจากกันคุณเคโกะบอกว่า หากมาญี่ปุ่นเมื่อใด อย่าลืมแวะมาหาเธอ เพราะเราเป็นเหมือนครอบครัวเดียวกันแล้ว เราประทับใจพร้อมกับเกี่ยวก้อยสัญญา ไม่มีทางที่เราจะลืมทุกความรู้สึกดี ๆ ที่ได้จากครอบครัววาตานาเบะอย่างแน่นอน

เก็บเกี่ยวนอกตำรา

ไม่ต้องเป็นคนช่างสังเกตอะไรมากมาย แค่สนใจรายละเอียดรอบตัวสักหน่อยก็จะพบว่า ประเทศญี่ปุ่นในสายตาเราพบเห็นในช่วงเวลาไม่ถึงครึ่งเดือนนั้นมีสีเขียว ๆ แทรกอยู่มากมาย อาทิ

เครือข่ายขนส่งมวลชนระบบรางที่สะดวกและรวดเร็ว รถไฟสารพัดประเภทสามารถพาผู้คนเดินทางไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ได้คราวละมาก ๆ จึงช่วยลดจำนวนรถส่วนตัวบนท้องถนนและการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงได้มาก, จักรยานคือพาหนะสามัญที่พบเห็นในทุกสถานที่และทุกเวลา ไม่ว่าจะเป็นเด็ก ผู้ใหญ่ หรือคนสูงอายุต่างปั่นจักรยานด้วยกันทั้งนั้น พลังจากสองขาที่พาชาวญี่ปุ่นไปไหนต่อไหนในวิถีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม, ทุกสถานที่มีการแยกขยะอย่างจริงจัง ถึงขยะที่แบ่งแยกกระดาษ พลาสติก กระป๋องอะลูมิเนียม เศษอาหาร เป็นภาพชินตาที่พบเห็นได้ทั่วไป, ทุกโรงแรมที่เราเข้าพักมีป้ายเตือนให้ใช้น้ำและไฟฟ้าอย่างประหยัด โดยเฉพาะโรงแรม Tokyo Prince นั้นให้ความสำคัญกับการดูแลสิ่งแวดล้อมและการประหยัดพลังงานมากทีเดียว

ถึงขนาดมีนโยบาย ไม่ทำความสะอาดห้อง (Non-Cleaning Service) หากผู้เข้าพักไม่รับบริการทำความสะอาดห้อง 1 วันก็จะได้คูปองมูลค่า 1,000 เยนเป็นสิ่งตอบแทน ซึ่งคูปองนี้สามารถใช้แทนเงินสดกับร้านอาหารและร้านค้าภายในโรงแรมได้... มาตราการจูงใจนี้ได้ผลมาก ๆ เพราะเราเห็นเพื่อน ๆ หลายคนวางแผนการใช้คูปองกันอย่างเพิลิดเพิลิน

มิตรภาพเบ่งบาน

เพราะมีการแบ่งกลุ่มเอ็นจีโอและกลุ่มครูออกจากกันเกือบตลอดทั้งทริปเพื่อให้การเดินทางคล่องตัว จึงไม่แปลกที่เราจะสนิทสนมกับเพื่อน ๆ เอ็นจีโอเป็นพิเศษ

แม้จะเป็นเอ็นจีโอจากหลากหลายสายงาน มีหน้าที่รับผิดชอบแตกต่าง เลือกเดินบนเส้นทางอาชีพที่แตกต่าง แต่ทุกคนมีอุดมการณ์และความฝันเดียวกัน นั่นคือการดูแลโลกใบนี้เป็นอย่างดี...มิตรภาพในกลุ่มคนที่มีใจเดียวกันจึงเบ่งบานอย่างรวดเร็ว

ยังได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแบ่งปันประสบการณ์การทำงานซึ่งกันและกัน ยิ่งทำให้รู้ว่า เราไม่ได้เดินไปย่ำเป้าหมายที่ตั้งใจโดยลำพัง แต่มีเพื่อนอีกนับสิบกำลังก้าวไปพร้อม ๆ กันด้วยความมุ่งมั่น นั่นทำให้เรามีแรงฮึดขึ้นมาอีกเยอะ

ทุกคนมีโอกาสระดมสมองและแสดงความคิดเห็นร่วมกันมากขึ้นเมื่อต้องสรุปบทเรียนที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการและกำหนดรูปแบบของเครือข่ายการทำงานในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อนำเสนอในงานสัมมนาที่จัดขึ้นวันสุดท้าย

อาจเป็นโชคดีที่ทำให้เราต้องเป็น 1 ใน 7 ของผู้ทำหน้าที่นำเสนอข้อสรุปจากผู้เข้าร่วมโครงการ เพราะมันช่วยให้เราเห็นมิตรภาพอันงดงามชัดเจนขึ้น

เนื่องจากไม่สันตติและไร้ประสบการณ์ในการพูดภาษาอังกฤษ ยาวเหยียดต่อหน้าผู้ฟังกว่าร้อยคน เราจึงตกอยู่ในห้วงความวิตกกังวลครั้งใหญ่ แต่ด้วยความช่วยเหลือจาก Danielle Domone ในการเตรียมเนื้อหาบทพูด และกำลังใจอีกมากมาย ทั้งจากเพื่อนคนไทย 3 คนคือน้องวรรณ (สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย) พี่ส้ม (โรงเรียนอนุบาลค่ายบางระจัน) น้องเชียน (โรงเรียนรุ่งอรุณ) และจากเพื่อนประเทศอื่น ๆ อีกหลายคน ทำให้เรารู้สึกเชื่อมั่นมากขึ้นและตั้งใจทำหน้าที่ในวันนั้นให้ดีที่สุด จึงขอขอบคุณเพื่อน ๆ มา ณ ที่นี้

เมื่อเสร็จสิ้นโครงการแลกเปลี่ยน เราเดินทางกลับบ้านพร้อมกับของล้ำค่า 3 สิ่ง สิ่งแรกคือประสบการณ์มากมายที่จะถ่ายทอดผ่านตัวหนังสือ สิ่งที่สองคือมิตรภาพใหม่ ๆ ที่เข้ามาเติมสีสันให้ชีวิต และสิ่งสุดท้ายคือเมล็ดพันธุ์แห่งการสร้างสรรค์ที่พร้อมจะงอกงามและมอบดอกผลคืนสู่สังคม

...มันคือเมล็ดพันธุ์ชั้นเยี่ยมที่ไม่เพียงทำให้เราสนุกสนานกับงานมากกว่าเคย แต่ยังช่วยย้ำชัด ๆ อีกครั้งว่า เราตัดสินใจไม่ผิดเลยที่เลือกเดินบนเส้นทางของการเป็นสื่อมวลชนสายสิ่งแวดล้อม...

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณ The Japan Foundation รวมถึงผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการผลักดันและรับผิดชอบโครงการแลกเปลี่ยน East Asia Future Leader Program (Youth Exchange) 2008 เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ปีหน้าและปีต่อ ๆ ไปจะมีคนทำงานในแวดวงสิ่งแวดล้อมอีกมากมายจากแถบเอเชีย-แปซิฟิกเข้ามารับเมล็ดพันธุ์อันแสนพิเศษนี้เข้าไปไว้ในหัวใจ...ดังเช่นที่เกิดขึ้นแล้วกับเรา C

Environmental Story (2)

ความทรงจำดีๆ ตลอดการเดินทาง 14 วันของฉันในญี่ปุ่น

วรวรรณ ชายไพฑูรย์

นักวิจัยสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย :

เรื่องและภาพ

หลังจากทราบว่าเจแปนฟาวน์เดชั่นได้พิจารณาคัดเลือกให้ฉันได้เป็นหนึ่งในคนไทยที่เข้าร่วมโครงการ East Asia Future Program Youth Exchange (2008) ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 3 - 16 มิถุนายน 2551 ที่ประเทศญี่ปุ่น รวม 14 วัน ฉันรู้สึกดีใจและตื่นเต้นมากที่ได้เป็นตัวแทนประเทศไทย สิ่งที่ทำทันทีที่ทราบผลคือ พยายามหาข้อมูลเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น และเร่งฝึกฝนทั้งภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นเพื่อให้สามารถสื่อสารกับตัวแทนประเทศต่าง ๆ และคนญี่ปุ่นได้ (ซึ่งถือเป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับฉัน) ก่อนหน้าการเดินทาง ฉันจินตนาการมากมายว่าจะได้พบเจออะไร ยิ่งใกล้วันเดินทาง ความตื่นเต้นยิ่งมีเพิ่มขึ้น ทั้งเรื่องภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันระหว่างเพื่อนจากประเทศต่าง ๆ การเรียนรู้วิถีชีวิตของครอบครัวญี่ปุ่นในยุคปัจจุบัน เป็นต้น แต่โชคดีที่เจแปนฟาวน์เดชั่นมีการนัดปฐมนิเทศเพื่อเตรียมตัวก่อนการเดินทาง และให้คำแนะนำตลอดจนช่วยเหลือในการทำวีซ่า การให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการเดินทาง ฯลฯ รวมทั้งการได้พบกับเพื่อนอีก 3 คนที่จะร่วมเดินทางไปด้วยกันในครั้งนี้

เมื่อถึงวันเดินทาง ฉันและเพื่อนทั้งสาม ได้พูดคุยระหว่างรอขึ้นเครื่องที่สนามบินสุวรรณภูมิถึงงานที่ทุกคนทำ และสิ่งที่เตรียมไปประเทศญี่ปุ่น ฉันคิดว่าพวกเรากำลังทำหน้าที่เป็นทั้งทูตสิ่งแวดล้อมและทูตวัฒนธรรมในการเผยแพร่กิจกรรมและโครงการด้านสิ่งแวดล้อมที่พวกเรากำลังดำเนินการ และผลสำเร็จของงานที่ผ่านมาให้เพื่อนจากประเทศต่าง ๆ ได้รับรู้ สำหรับฉันถือเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ดีทั้งวิธีคิดและมุมมองในการทำงานด้านสิ่งแวดล้อมกับประเทศอื่น ๆ รวมทั้งทำให้ประเทศที่เข้าร่วมได้รู้จักประเทศไทยในบริบทด้านการจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสอดแทรกประเพณีไทย เช่น การไหว้ การยืม และการทักทาย เพื่อให้ทุกประเทศได้สัมผัสถึงอัธยาศัยและความเป็นมิตรของคนไทย

ทันทีที่มาถึงสนามบินนาริตะ ประเทศญี่ปุ่น ฉันได้พบกับการต้อนรับที่อบอุ่นจากคุณยูกิ ผู้ดูแลนอกสถานที่ตลอดการเดินทางครั้งนี้ รวมทั้งได้รู้จักเพื่อนจากประเทศต่าง ๆ ในแถบเอเชียและแปซิฟิกที่เข้าร่วมทั้งหมด 15 ประเทศ ได้แก่ จีน เกาหลี อินเดีย สิงคโปร์ เวียดนาม บรูไน ฟิลิปปินส์ พม่า มาเลเซีย อินโดนีเซีย กัมพูชา ลาว นิวซีแลนด์ และออสเตรเลีย เพื่อนจากแต่ละประเทศต่างมีมุมมองด้านสิ่งแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน นั่นคือเห็นว่าสิ่งแวดล้อมจะแก้ได้ถ้าประชาชนของทุกประเทศเข้ามามีส่วนร่วม จากการคุยกันทำให้พวกเราสนิทและเข้ากันได้อย่างรวดเร็ว เพื่อน ๆ ตัวแทนเอ็นจีโอ (องค์กรพัฒนาเอกชน) จากประเทศต่าง ๆ มีส่วนช่วยเปิดโลกทัศน์ของฉันในการทำงานด้านสิ่งแวดล้อมให้กว้างขึ้น

ในการเดินทางตลอดสองสัปดาห์ ฉันได้ทำกิจกรรมมากมาย เช่น การฟังวิทยากร ผู้เชี่ยวชาญ และตัวแทนทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาสังคม และองค์กรพัฒนาเอกชนของประเทศญี่ปุ่นบรรยายความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม และการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมเพื่อลดมลพิษและผลกระทบต่อสังคมในด้านต่าง ๆ รวมทั้งได้เยี่ยมชมโรงงานบำบัดน้ำเสียและสถานที่กำจัดกากของเสียอันตรายที่เกาะเทชิมะ และเกาะนาโอชิมะ ในจังหวัดคางาวะ ซึ่งตั้งอยู่บนเกาะชิโกกุ ที่มีขนาดเล็กที่สุดของญี่ปุ่น และได้เยี่ยมชมการทำงานขององค์กรด้านสิ่งแวดล้อมของญี่ปุ่น อาทิเช่น Learning and Ecological Activities Foundation for Children (LEAF) Miyako Ecology Center เป็นต้น ฉันพบว่าประเทศญี่ปุ่นมีความก้าวหน้าเป็นอย่างมากในการใช้เทคโนโลยีเพื่อดูแล รักษา และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ การดำเนินการที่ต่อเนื่องของคณะทำงาน ความเอาใจใส่อย่างจริงจังของภาครัฐ

ความตระหนักของประชาชนในพื้นที่ และที่สำคัญคือความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนประชาชนในพื้นที่ นอกจากนี้ฉันยังได้สัมผัสวัฒนธรรมญี่ปุ่นผ่านสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของประเทศญี่ปุ่น อาทิ ปราสาทนินโจ (Nijo castle) วัดคิโยมิซึ (Kiyomizu-Dera) เมืองนารา ปราสาทโอซาก้า เป็นต้น สิ่งที่ฉันได้สัมผัส และเรียนรู้จากสถานที่ต่าง ๆ ที่ไป คือความเป็นนักอนุรักษ์นิยมของคนญี่ปุ่น ถึงแม้จะมีการพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ แต่คนญี่ปุ่นก็ยังคงให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม เช่น การใส่กิโมโนในเทศกาลสำคัญ พิธีชงชา การจัดสวนหิน เป็นต้น สำหรับเรื่องของเด็กและเยาวชนในด้านสิ่งแวดล้อม ฉันชื่นชมแนวคิดของคนญี่ปุ่นที่ให้ความสำคัญในการสอนและสร้างระเบียบวินัยให้แก่เด็กในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบตั้งแต่ระดับอนุบาล จนถึงระดับอุดมศึกษา ซึ่งการเดินทางไปเมืองโตเกียวและเมืองเกียวโตครั้งนี้ ฉันได้เข้าเยี่ยมชมโรงเรียนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และมหาวิทยาลัย ที่มีการเรียนการสอนและการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม โดยครูจะสอนให้เด็กรู้จักการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ เช่น สอนให้ปลูกต้นไม้ การทำโครงการด้านสิ่งแวดล้อม การคัดแยกขยะ และที่น่าสนใจคือการสร้างอาคารประหยัดพลังงานเพื่อลดการใช้พลังงานไฟฟ้า เป็นต้น หากเปรียบเทียบกับประเทศไทย ถ้าประชาชนทุกคนในชาติเห็นความสำคัญและตระหนักเรื่องสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นสักหน่อย ประเทศไทยของเราจะเป็นเมืองที่มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์มากมายต่อไปอีกนาน

นอกเหนือจากการกำหนดการแล้ว ฉันกับเพื่อนทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติยังได้ตระเวนหาประสบการณ์เพิ่มเติมในประเทศญี่ปุ่น ภายหลังเสร็จสิ้นโปรแกรมในแต่ละวัน พวกเราจะออกสำรวจรอบบริเวณที่พัก และย่านต่าง ๆ ที่น่าสนใจ เช่น ที่เมืองโตเกียว พวกเราได้ทดลองนั่งรถไฟใต้ดิน รถด่วน JR และรถรางไฟฟ้า ไปย่านอาซากุสะ ชิบูย่า ชินจูกุ โอไดบะ และโตเกียวทาวเวอร์ เป็นต้น ที่เมืองเกียวโต พวกเราได้แวะศูนย์การค้าฮิซันซึ่งอยู่ตรงข้ามกับสถานีรถไฟที่ใหญ่ที่สุดของเกียวโต และเป็นจุดที่สามารถมองเห็นทัศนียภาพของเมืองเกียวโตได้โดยรอบ (รวมทั้งเห็นเกียวโตทาวเวอร์เช่นกัน) สิ่งที่ฉันสนใจและสังเกตระหว่างนั่งรถไฟอย่างหนึ่งคือ การไม่เปิดเสียงโทรศัพท์และโทรศัพท์รบกวนผู้อื่น และการไม่คุยโทรศัพท์มือถือในที่สาธารณะ แต่เขาจะใช้วิธีส่งข้อความแทน ซึ่งฉันคิดว่านี่คือการลดปัญหามลพิษทางเสียงที่น่าสนใจและประเทศไทยควรจะมีการออกกฎระเบียบเช่นนี้บ้าง อีกเรื่องคือการรณรงค์โฆษณาเรื่องสิ่งแวดล้อมทั้งบนรถโดยสารสาธารณะ โทรศัพท์

และตามที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ ภาพการณ์รณรงค์ที่เห็นคือ การให้ประชาชนลดการใช้พลังงาน ลดการสร้างขยะ การแก้ปัญหาโลกร้อนด้วยวิธีง่าย ๆ เช่น โฆษณาสินค้าที่ช่วยประหยัดพลังงาน รณรงค์ให้ปิดไฟห้องทุกครั้งที่ใช้ และนำไปใส่เสื้อผ้าธรรมดาแทนการใส่ชุด เป็นต้น

นอกจากเรื่องสิ่งแวดล้อมแล้ว ฉันยังให้ความสนใจกับวัฒนธรรมของคนญี่ปุ่น ครั้งแรกที่มาถึงญี่ปุ่นฉันสังเกตว่า คนญี่ปุ่นส่วนใหญ่ (ถ้าไม่ใช่ในเขตเมืองใหญ่อย่างโตเกียว) จะไม่รู้ภาษาอังกฤษ แต่ถึงแม้เราจะสื่อสารกันไม่ได้มาก แต่ความมีน้ำใจและความเอื้อเฟื้อของคนญี่ปุ่นก็เป็นสิ่งที่ทำให้ฉันตื่นตายเป็นอย่างมากโดยเฉพาะครอบครัวชาวญี่ปุ่นที่ฉันได้ไปพักพร้อมกับพี่น้อง ตัวแทนจากประเทศไทยอีกคนหนึ่ง การพักกับครอบครัวชาวญี่ปุ่นถือเป็นการประสบการณ์ที่ดีที่สุดในการเดินทางครั้งนี้ ฉันได้เรียนรู้การใส่ชุดกิโมโน วิธีการชงชาญี่ปุ่น การจัดที่นอน และที่สำคัญคือได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมอาหารญี่ปุ่น - ไทย ถึงแม้จะเป็นประสบการณ์แค่เพียงหนึ่งวันหนึ่งคืน แต่ฉันกลับมีความรู้สึกผูกพันกับครอบครัวนี้มานาน โดยเฉพาะกับโอบากะซัง (คุณแม่) คุณเคอิโกะ ผู้หญิงตัวเล็ก ๆ ที่มีรอยยิ้มให้ฉันเสมอ และคาโยะจัง น้องสาวที่น่ารัก รวมทั้งคุณพ่อและลูกชายตระกูลวานาเบะ ซึ่งฉันจะไม่มีวันลืมความใจดี และความเป็นกันเองที่ได้รับจากครอบครัวนี้ตลอดไป

การเดินทางย่อมมีวันสิ้นสุด ในวันสุดท้ายก่อนจะแยกจากกัน พวกเราตัวแทนทั้ง 14 ประเทศได้มีการประชุมและตกลงกันว่าจะนำเอาประสบการณ์ที่ได้รับจากโครงการนี้ไปเผยแพร่และเป็นบทเรียนสำหรับการพัฒนางานด้านสิ่งแวดล้อมต่อไป พร้อมทั้งจะร่วมกันสร้างเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ เพื่อให้มีการติดต่อและแลกเปลี่ยน

ข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างกันและกันภายหลังจากกลับประเทศแล้วให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของผู้จัดงานครั้งนี้ ซึ่งจนถึงวันนี้พวกเราตัวแทนทั้ง 48 คนจาก 15 ประเทศ ได้มีการจัดทำเว็บไซต์ของพวกเราเพื่อติดต่อกันเป็นที่เรียบร้อยแล้วคือ www.welovetofu.yuku.com และมีการวางแผนร่วมกันที่จะจัดทำจดหมายข่าวเพื่อติดต่อกัน และประชาสัมพันธ์งานด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศสมาชิกต่อไป (กำลังอยู่ระหว่างดำเนินการ)

ท้ายที่สุดนี้ ฉันขอขอบคุณ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงสิ่งแวดล้อม ผู้ว่าราชการจังหวัดคาางะ เจ้าหน้าทั้งจากภาครัฐ ภาคธุรกิจ เอกชน องค์กรภาคประชาสังคม องค์กรอิสระ สถาบันการศึกษาในประเทศญี่ปุ่น ที่ให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการเดินทางและการเข้าชมสถานที่สำคัญต่าง ๆ ตลอดจนให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์สำหรับฉันในการนำกลับมาพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมต่อไป รวมทั้งครอบครัววานาเบะ ครอบครัวที่น่ารักและอบอุ่น ล่ามแปลภาษาและผู้นำทัวร์นอกสถานที่ ซึ่งให้ความช่วยเหลือและดูแลฉันเป็นอย่างดีตลอดการเดินทาง สถาบันสิ่งแวดล้อมไทยที่อนุญาตให้ฉันได้มาเก็บเกี่ยวประสบการณ์ครั้งนี้ และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่เจแปนฟาวนด์ชันจากทั้งประเทศไทย และประเทศญี่ปุ่น ที่ทำให้เกิดโครงการดี ๆ และเป็นประโยชน์เช่นนี้ ฉันหวังว่าโครงการดี ๆ เช่นนี้จะคงอยู่ต่อไปและจัดขึ้นเป็นประจำทุกปีเพื่อสร้างและขยายเครือข่ายคนรุ่นใหม่ที่ได้ใจด้านสิ่งแวดล้อมที่ไร้พรมแดน เพื่อร่วมกันหาแนวทางในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของพวกเราต่อไป

The 2nd House Concert

Report /
Interview

Koto / Klui and other western instruments

Interview with Ms. Noriko Tsuboi, a Koto player

In the afternoon of Saturday 26 July 2008, Main Hall of the Japan Foundation, Bangkok had a packed audience, Thai and Japanese, kids and adults, who came to experience the boundless of music which joined Japanese, Thai and western music together. It was about two hours of enjoyment with the music from Koto, violin, cello, piano, the happy group of chorus and Klui. After the concert we had a chance to interview Ms. Noriko Tsuboi, a Koto player, and asked her a few questions about the concert and her music.

Could you please introduce yourself a little bit, such as when did you start playing Koto?

I started to play koto at age eight with the influence of my mother who had been teaching koto. However, being “mother and daughter” did not work very well for the relationship of “teacher and student”, so my mother made me study under her teacher, Mr. Tadao Sawai, and I entered Sawai Academy of Music in Tokyo as a special research student. After four years of studying there, I was sent to The United States to teach a Japanese music class at The University of California, San Diego for five years.

Is there any memorable experience from teaching/playing music abroad?

I feel people’s appreciation towards our music more abroad. When I had a concert in Myanmar, a girl came up to me after my performance and held out a little quilt purse to me with a smile. Obviously that was hers, not intended to give to anybody. I was so impressed by her expression of sincerity and tenderness.

How long have you resided in Thailand?

About seven years.

I’ve heard that you also teach Koto in Thailand, how is it? Are your students mostly Thai or Japanese?

I used to tell people “I like playing more than teaching, because I can be totally free on koto and express myself when I perform, but I need to be very patient in teaching.” However I enjoy teaching more these days. Maybe I gained enough patience as I got older. Teaching makes me aware of many things which I don’t notice when I’m playing by myself. Also I’m happy if my students experience the joy of playing koto as I do. Most of my students here are Japanese who stay in Bangkok for only a few years. I feel sad when they have to leave Thailand, but knowing the fact that many of them are still continuing their lessons in Japan and even in other countries makes me happy.

How was the 2nd House Concert initiated? Could you tell us a little bit about the preparation for the concert?

It was a great honor to collaborate with Ajarn Thanis (Thanis Sriklindee – Thai famous Klui player) in this concert. But, at the same time, it gave me a lot of pressure. The preparation was quite tough because Ms. Suzuki (the other Koto player) and I had to arrange all the songs for koto and klui. So I was very stressed out before the concert.

What was your impression of the concert day? Any behind the scene stories that you’d like to share?

I was very glad that we had a big Thai audience at the concert, and many of them seemed to enjoy the program. The tickets were sold out a few days before the concert, so we prepared rugs on the floor for extra seats. I saw many children come really close to the stage to see the instruments. The atmosphere of the concert was just right, what we were expecting.

From your point of view, could you tell us a little bit about the situation of traditional Japanese music in Thailand? Have you ever performed with any other traditional/contemporary Thai musicians? How was the jam session?

Although I reside in Thailand with inevitable reason, I really think I’m lucky to be in the country where people are favorable to your nationality. Many Thais seem to be interested and appreciate the traditional Japanese musical instruments. I have played koto with a few different kinds of Thai musical instruments such as Ranad, Jakea, Saw, Khaen. They match quite well if we can clear the pitch matter. Recently I had a collaboration with a DJ, and that was a very exiting and fun session.

คอนเสิร์ตในบ้านครั้งที่ 2

โคโตะ / ขลุ่ยไทย และเครื่องดนตรีสากล

บทสัมภาษณ์คุณโนริโกะ ทซึโบอิ หนึ่งในนักดนตรีโคโตะซึ่งร่วมบรรเลงในคอนเสิร์ตครั้งนี้

ปลายวันเสาร์ที่ 26 กรกฎาคม พ.ศ. 2551 แก้วที่ทุกตัวในห้องประชุมใหญ่ของเจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ ถูกจับจองโดยผู้ชมทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ซึ่งแน่นอนว่าส่วนมากเป็นชาวญี่ปุ่น ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ซึ่งบางคนจะมากันเป็นครอบครัว เพื่อมาซึมซับเสียงดนตรีที่ไม่มีการแบ่งแยกหากแต่สอดประสานกันได้อย่างเพราะฟังลงตัวทั้งเครื่องดนตรีสากลอย่างเปียโน ไวโอลิน เชลโล เครื่องดนตรีญี่ปุ่นอย่างโคโตะ เครื่องดนตรีไทยอย่างขลุ่ย และคณะนักร้องประสานเสียงซึ่งร่วมร้องเพลงกันอย่างมีความสุข และสร้างความประทับใจให้แก่ผู้ฟังทั้งห้องประชุมอย่างเกินคาด หลังจากคอนเสิร์ตในวันนั้น เราได้มีโอกาสสัมภาษณ์คุณโนริโกะ ทซึโบอิ นักดนตรีโคโตะ ถึงการแสดงคอนเสิร์ตในวันนั้นและประสบการณ์ของเธอในฐานะนักดนตรี

อยากให้ช่วยแนะนำตัวเองสักเล็กน้อย อย่างเช่นเริ่มเล่นโคโตะตั้งแต่เมื่อไหร่

ดิฉันเริ่มเล่นโคโตะตั้งแต่อายุแปดขวบ โดยได้รับอิทธิพลจากคุณแม่ซึ่งเป็นครูสอนโคโตะค่ะ แต่ว่าอาจจะเพราะ “การเป็นแม่ลูกกัน” ทำให้ “การเป็นครูนักเรียน” ไม่ค่อยราบรื่นสักเท่าไร ดังนั้นคุณแม่จึงให้ดิฉันไปเรียนกับคุณครูของคุณแม่ คือคุณทาดาโอะ ซาวาอิ ดิฉันเข้าเรียนที่ Sawai Academy of Music ที่เมืองโตเกียวในฐานะนักเรียนวิเศษ หลังจากเรียนที่นั่นเป็นเวลาสี่ปี ดิฉันก็ถูกส่งให้ไปสอนดนตรีญี่ปุ่นที่ประเทศสหรัฐอเมริกาที่มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ซานดิเอโก เป็นเวลาห้าปี

มีประสบการณ์ที่น่าประทับใจจากการสอนดนตรีและเล่นดนตรีในต่างประเทศบ้างไหม

ดิฉันรู้สึกว่าผู้คนในต่างประเทศจะมีความชื่นชมดนตรีของเรามากกว่า ตอนที่ดิฉันไปเล่นคอนเสิร์ตที่สหภาพเมียนมาร์ หลังจบการแสดงมีเด็กผู้หญิงคนหนึ่งเดินเข้ามาหาดิฉันและยื่นกระเป๋าใบเล็ก ๆ ให้ดิฉันพร้อมกับรอยยิ้ม เห็นได้ชัดว่ากระเป๋านั้นเป็นกระเป๋าของเธอ ซึ่งเธอไม่ได้ตั้งใจมาก่อนว่าจะยกให้ใคร ดิฉันรู้สึกประทับใจในการแสดงออกอย่างจริงใจและอย่างนุ่มนวลของเธอ

พำนักอยู่ที่เมืองไทยมานานแค่ไหนแล้ว

ประมาณเจ็ดปีแล้วค่ะ

เราทราบว่าคุณโนริโกะสอนโคโตะในประเทศไทยด้วย การเรียนการสอนเป็นอย่างไรบ้าง และนักเรียนส่วนใหญ่เป็นชาวไทยหรือญี่ปุ่น
ดิฉันเคยบอกคนอื่น ๆ ว่า ดิฉันชอบเล่นดนตรีมากกว่าสอน เพราะดิฉันได้เป็นอิสระอย่างเต็มที่เวลาเล่นโคโตะและสามารถเป็นตัวของตัวเองในเวลาที่ได้แสดง แต่ดิฉันต้องใช้ความอดทนอย่างมากเวลาที่เป็นคนสอน อย่างไรก็ตามทุกวันนี้นิฉันรู้สึกสนุกกับการสอนมากขึ้น อาจเป็นเพราะว่าดิฉันเริ่มอดทนมากพอเมื่ออายุมากขึ้นได้มั้งคะ การสอนทำให้ดิฉันตระหนักถึงหลายสิ่งหลายอย่างที่ดิฉันไม่เคยสังเกตเห็นเมื่อเป็นคนบรรเลง ดิฉันยังมีความสุขเมื่อนักเรียนของดิฉันได้สัมผัสกับความสุขในการเล่นโคโตะ นักเรียนส่วนใหญ่ของดิฉันเป็นคนญี่ปุ่นซึ่งพำนักอยู่ในกรุงเทพฯ แค่อสองสามปี ดิฉันรู้สึกเสียดายเมื่อพวกเขาต้องจากเมืองไทยไป แต่ก็ดีใจเมื่อรู้ว่าหลายต่อหลายคนยังเรียนและฝึกฝนโคโตะต่อไปในญี่ปุ่นและในประเทศอื่น ๆ ด้วย

คอนเสิร์ตในบ้านครั้งที่ 2 เกิดขึ้นได้อย่างไร และอยากให้ช่วยเล่าถึงการเตรียมงานด้วย

ดิฉันรู้สึกเป็นเกียรติอย่างมากที่ได้ร่วมบรรเลงกับอาจารย์ณิศร์ (อาจารย์ณิศร์ ศรีกลิ่นดี นักดนตรีขลุ่ยชื่อดัง) ในคอนเสิร์ตครั้งนี้ แต่มันก็ทำให้ดิฉันรู้สึกกดดันมากในเวลาเดียวกัน การเตรียมตัวนั้นค่อนข้างยากเพราะว่าคุณทซึบุอิ (นักดนตรีโคโตะอีกท่านหนึ่ง) กับดิฉันต้องเรียบเรียงบทเพลงทั้งหมดเพื่อการบรรเลงร่วมกันระหว่างโคโตะและขลุ่ย ดังนั้นช่วงเวลาก่อนงานคอนเสิร์ตดิฉันจึงรู้สึกเครียดมาก

มีความประทับใจกับคอนเสิร์ตอย่างไรบ้าง

ดิฉันรู้สึกดีใจมากที่เรามีผู้ชมชาวไทยมาชมกันเยอะ และผู้ชมจำนวนมากก็ดูจะชื่นชอบการแสดง ตัวขายหมดประมาณสองสามวันก่อนวันคอนเสิร์ต ดังนั้นเราจึงเตรียมปูเสื่อด้านข้างเวทีเพื่อเป็นที่นั่งสำรอง ดิฉันเห็นเด็กหลายคนที่ไม่เข้ามาใกล้เวทีมาก ๆ เพื่อจ้องมองเครื่องดนตรี บรรยายากาซของคอนเสิร์ตนั้นยอดเยี่ยม เป็นไปอย่างที่เราคิดไว้ค่ะ

คุณโนริโกะ มองภาพรวมของดนตรีพื้นเมืองญี่ปุ่นในเมืองไทยอย่างไรบ้าง และคุณโนริโกะเคยร่วมแสดงกับนักดนตรีไทยไม่ว่าจะเป็นดนตรีไทยเดิมหรือร่วมสมัยคนอื่นบ้างไหม การบรรเลงร่วมกันเป็นอย่างไรบ้าง

ถึงแม้ว่าดิฉันจะอยู่ในประเทศไทยด้วยเหตุผลที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ แต่ดิฉันก็คิดว่าตนเองโชคดีจริง ๆ ที่ได้อยู่ในประเทศซึ่งผู้คนชื่นชอบประเทศของดิฉัน ชาวไทยจำนวนมากดูจะสนใจและชื่นชมกับเครื่องดนตรีพื้นเมืองของญี่ปุ่น ดิฉันเคยเล่นโคโตะกับเครื่องดนตรีไทยอยู่หลายประเภทอย่างระนาด จะเข้ ซอแคน ซึ่งบรรเลงร่วมกันได้เป็นอย่างดีเมื่อเราปรับเรื่องระดับเสียงแล้ว เมื่อเร็ว ๆ นี้ดิฉันได้ร่วมงานกับบีเจ เป็นการร่วมงานกันที่สนุกและน่าตื่นเต้นมาก

นิทรรศการบทกลอนไฮกุ 2551

ในหัวข้อ “ลม”

1-26 กรกฎาคม 2551

จัดแสดงที่ เจแปนฟาว์นเดชั่น กรุงเทพฯ อาร์ตสเปซ

Haiku Exhibition 2008 on “Wind”

1 – 26 July 2008

At the Japan Foundation Art Space

การบรรยายพิเศษทางภาษาศาสตร์เรื่อง “だめじゃないじゃない ตกลงแล้ว だめ หรือเปล่า?; วิธี
การใช้สำนวน じゃない ต่าง ๆ ในบทสนทนาจริง

A Special Lecture by Prof. Dr. Satoshi Uehara on Japanese Linguistic

โครงการปริญญาโทสาขาภาษาศาสตร์และวรรณคดีญี่ปุ่น คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้จัดให้มีการบรรยายพิเศษเรื่อง “だめじゃないじゃない ตกลงแล้ว だめ หรือเปล่า?; วิธีการใช้สำนวน じゃない ต่าง ๆ ในบทสนทนาจริง” เมื่อวันที่ 5 กันยายน 2551 ณ ห้องประชุม 707 คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การบรรยายในครั้งนี้จัดขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้อาจารย์ และนิสิต นักศึกษาในโครงการปริญญาโท ตลอดจนบุคคลทั่วไปประมาณ 20 – 25 คน ได้ร่วมแลกเปลี่ยนและทำความเข้าใจถึงวิธี การใช้สำนวน じゃない ในบทสนทนาภาษาญี่ปุ่นอย่างถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญญี่ปุ่น ซึ่งทางเจแปนฟาว์นเดชั่นได้เชิญ ศ. ดร. ซาโตชิ อุเอฮาระ จากมหาวิทยาลัยโตโฮกุ มาเป็นศาสตราจารย์รับเชิญพิเศษและสอนให้กับนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่างวันที่ 21 กรกฎาคม ถึงวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2551

Master of Arts in Japanese Linguistic and Literature at Faculty of Arts, Chulalongkorn University organized a special lecture by Prof. Dr. Satoshi Uehara of Tohoku University entitled “How to use (DAME JANAI JANAI - だめじゃないじゃない) in Japanese linguistic and expression” on 5th September 2008 at Conference Room 707, Faculty of Arts, Chulalongkorn University. The objectives of the lecture were to explain the differences of using Japanese expression and its linguistic technique to undergraduate and graduate students as well as Thai professors teaching Japanese – language (around 20 – 25 people) in order to have clearer understanding in advance of Japanese education. Prof. Dr. Satoshi Uehara came to Thailand under the Japanese Visiting Professorship Program of the Japan Foundation, and he taught at the Japanese section and linguistic department of Chulalongkorn University from 21st July – 15th September 2008

นิทรรศการการ์ตูนเอเชียครั้งที่ 11 ในหัวข้อ “วัฒนธรรมของเยาวชนในเอเชีย”
The 11th Asian Cartoon Exhibition on the theme “Asian Youth Culture”

Activity
Report

กรุงเทพฯ

จัดแสดงที่ เจแปนฟาว์นเดชั่น อาร์ตสเปซ

ระหว่างวันที่ 31 กรกฎาคม - 25 สิงหาคม 2551

Bangkok

at the Japan Foundation Art Space

31 July - 25 August 2008

นครราชสีมา

จัดแสดงที่ สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ระหว่างวันที่ 8 - 21 กันยายน 2551

ในวันเปิดงานมีการทำกิจกรรมสอนวาดภาพการ์ตูนให้แก่นักเรียน นักศึกษา และผู้สนใจ โดยวิทยากรคือนักเขียนการ์ตูนชื่อดังจากสมาคม การ์ตูนไทยอย่าง คุณเชียว ไทยรัฐ, คุณโกสินทร์ จากมติชนสุดสัปดาห์, คุณหมอกจากกรุงเทพธุรกิจและบางกอกโพสต์ และคุณชวดจากเดลินิวส์ และชายหัวเราะ

Nakhon Ratchasima

at Academic Resource and Information Technology Center,

Nakhon Ratchasima Rajabhat University

8 - 21 September 2008

On the opening day, the cartoon workshop was opened for students and interested people by famous cartoonists from the Thai Cartoon Association.

Notice

Arts and Culture Events

3rd House Concert “Voice”

Oct

เชิญชมคอนเสิร์ตในบ้านครั้งที่ 3 ของเจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ ซึ่งจะจัดขึ้นในวันเสาร์ที่ 18 ตุลาคม 2551 เวลา 15.00 น. ที่ห้องประชุมใหญ่ของเจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ **เข้าชมฟรี** คอนเสิร์ตครั้งนี้จะนำเสนอเครื่องเสียงโซปราโนและคณะนักร้องประสานเสียงสตรีญี่ปุ่น ร่วมด้วย นักดนตรีโคโตะและนักเปียโน เพลงที่จะแสดงเป็นเพลงญี่ปุ่นและเพลงไทยอมตะ อย่างเพลงพระราชนิพนธ์สายฝน เพลงบัวขาว เพลงตะวันยอแสง เพลงโดราเอมอน เพลงสุกียากี้ที่คุ้นหูกันเป็นอย่างดี

The Japan Foundation House Concert “Voice” by a Soprano and Japanese Women Chorus accompanied by two kotos and a piano. The concert will take place on October 18 (Sat.), 2008 at 3 p.m. presenting both Thai and Japanese pop songs in the past such as H.M.’s Saifon, Buakhaos, Tawanyosaeng, Doraemon and Sukiyaki. **Admission is free.**

UNIT ASIA Jazz Concert in Chiang Mai

Nov

คอนเสิร์ตแจ๊ส “Unit Asia” จะจัดขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ในวันเสาร์ที่ 8 พฤศจิกายน 2551 เวลา 19.00 น. ณ ห้องประชุม อีซี คอร์ดมหาวิทยาลัยพายัพ วิทยาเขตแก้วนวรัฐ **เข้าชมฟรี** นักดนตรีที่จะร่วมแสดงฝีมือในครั้งนี้ประกอบด้วยสามนักดนตรีจากญี่ปุ่นคือ *Isao Miyoshi* (กีตาร์), *Shigeki Ippon* (เบส) *Hiroyuki Noritake* (กลอง) และ *Tay Cher Siang* มือคีย์บอร์ดจากมาเลเซีย และ *โก้ มิสเตอร์แซ็กแมน* จากประเทศไทย

“UNIT ASIA” JAZZ CONCERT 2008 in Chiang Mai will take place on November 8 (Sat.), 2008 at 7 p.m. at E.C. Auditorium of Payap University, Kaew Nawarat Campus. **Admission is free.** Musicians are *Isao Miyoshi* (guitar), *Shigeki Ippon* (Bass), *Hiroyuki Noritake* (drum) from Japan, *Tay Cher Siang* (keyboard) from Malaysia and *Koh Mr.Saxman* from Thailand.

Dec

Kabuki Demonstration and Nishiki-e Exhibition

นิทรรศการภาพพิมพ์นิชิดะ

จะมีขึ้นระหว่างวันที่ 8-20 ธันวาคม 2551 นี้ โดยจะมีการสาธิตละครคาบูกิในวันเปิดงาน ติดตามข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวันเวลาที่จัดแสดงอย่างแน่นอนได้ที่เว็บไซต์ของเจแปนฟาวน์เดชั่น www.jfbkk.or.th

“Kabuki Demonstration and Nishiki-e Exhibition” will take place from December 8 - 20, 2008. Kabuki Demonstration will be conducted on the opening day. Venue and time will be released on our website later on www.jfbkk.or.th

Jan

Trio Concert in January

คอนเสิร์ตทริโอ นำโดย Nobuyuki Mizuno (Horn)

จะจัดแสดงที่หอประชุมเล็ก ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทยในช่วงเดือนมกราคม 2551 โปรดติดตามรายละเอียดของงาน รวมถึงวันและเวลาที่แน่นอนได้จากเว็บไซต์ของเจแปนฟาวน์เดชั่น www.jfbkk.or.th

Trio Concert led by Nobuyuki Mizuno (Horn) is tentatively planned to take place at the Small Hall of Thailand Cultural Centre around the first half of January, 2009. Date / Time will be released on our website later on www.jfbkk.or.th

Japanese Studies and Intellectual Exchange Events

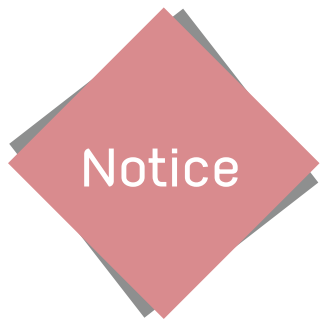
โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการว่าด้วยเรื่อง “การสร้างเสริมศักยภาพของระบบบำนาญ/ บำนาญทางสังคมเพื่อส่งเสริมมาตรการการ ป้องกันปัญหาของสังคมคนชรา”

*Oct
Nov*

องค์การเพื่อการพัฒนาผู้สูงอายุนานาชาติ ประจำภาคพื้นเอเชีย - แปซิฟิก (HelpAge International Asia - Pacific Regional Development Center) ภายใต้การสนับสนุนของเจแปนฟาวน์เดชั่น จะจัดให้มีการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการว่าด้วยเรื่อง “การสร้างเสริมศักยภาพของระบบบำนาญ/บำนาญทางสังคมเพื่อส่งเสริมมาตรการการป้องกันปัญหาของสังคมคนชรา” ระหว่างวันที่ 23 ตุลาคม ถึง 6 พฤศจิกายนนี้ที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยวัตถุประสงค์เพื่อเปิดพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้ ความคิดเห็นของประเด็นที่เกิดขึ้นมากมายจากการขยายตัวของโครงการระบบบำนาญ/บำนาญทางสังคมและเสริมสร้างศักยภาพองค์ความรู้ต่าง ๆ ให้แก่ผู้กำหนดนโยบายอาวุโสและองค์กรภาคประชาสังคมต่าง ๆ ในประเทศไทย และประเทศอื่น ๆ ในเอเชีย

Training and Workshop on “Capacity Building on Social Pension Programme to Enhance Social Protection in Old Age”

HelpAge International Asia - Pacific Regional Development Center in Chiang Mai under the support of the Japan Foundation is planning to organize a training and workshop on “Capacity Building on Social Pension Programme to Enhance Social Protection in Old Age” on 23rd October to 6th November 2008 at Northern Heritage Resort in Chiang Mai province. The objectives of this meeting are to develop a forum in Thailand that will bring stakeholders together to address the issues surrounding the expansion of the social pension scheme, and to build the capacity of senior policy makers and civil society organizations in Thailand, Vietnam, Nepal, Bangladesh, India and Indonesia in relation to social pension programmes.

โครงการประชุมระดับอุดมศึกษาเพื่อสร้างความตระหนักในเรื่องกระบวนการบูรณาการทางด้านการอุดมศึกษาและการพัฒนาเขตการอุดมศึกษาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

Nov

ศูนย์ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ว่าด้วยการอุดมศึกษาและการพัฒนา ภายใต้การสนับสนุนของเจแปนฟาวน์เดชั่น จะจัดให้มีการประชุมนานาชาติว่าด้วย “การสร้าง ความตระหนักในเรื่องกระบวนการบูรณาการทางด้านการอุดมศึกษาและการพัฒนาเขตการอุดมศึกษาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” ในวันที่ 6 - 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 นี้ เพื่อนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นของประเทศต่าง ๆ 5 ประเทศ คือ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ เวียดนาม และไทย เกี่ยวกับกระบวนการบูรณาการทางด้านการศึกษา และผลักดันให้มีการพัฒนาภาคและกรอบความร่วมมือผ่านเวทีขององค์การรัฐมนตรีศึกษา (SEAMEO) อันอาจจะนำไปสู่การสร้าง “เขตการศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” ให้กับผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานระดับชาติ อาทิ การพัฒนากรอบความร่วมมือทางด้านการประกันคุณภาพ การเคลื่อนย้ายนักศึกษา การสร้างระบบเปรียบเทียบอุดมศึกษาโดยผ่านการพัฒนา National and Regional Qualification Framework เป็นต้น โดยในการประชุมครั้งนี้จะมีผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัยวาเซดะ ประเทศญี่ปุ่นเข้าร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และประสบการณ์ด้วย

The Conference Series on Raising Awareness: Exploring the Ideas of Creating Higher Education Common Space in Southeast Asia

SEAMEO Regional Center for Higher Education and Development (RIHED) under the support of the Japan Foundation is planning to organize the international conference on “Raising Awareness: Exploring the Ideas of Creating Higher Education Common Space in Southeast Asia” during November 6 - 7, 2008. The conference is designed to systematically raise the awareness among stakeholders in higher education in Southeast Asian countries, and to develop a structured cooperation framework (such as for degree supplement, quality assurance, etc.) and the future establishment of a common space in the region. There will have five countries' paper presentation from Malaysia, Indonesia, the Philippines, Vietnam and Thailand as well as a Japanese expert from Waseda University exchanging his experience and ideas at this event.

พิธีเปิดศูนย์ญี่ปุ่นศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ศูนย์ญี่ปุ่นศึกษาร่วมกับคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จะจัดให้มีพิธีเปิดศูนย์ฯ อย่างเป็นทางการในวันพฤหัสบดีที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศญี่ปุ่นและประเทศไทย พร้อมทั้งยังส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวิชาการ สังคม และวัฒนธรรม ของชาวญี่ปุ่นและประชาชนภาคเหนือของไทยในอนาคต ซึ่งพิธีเปิดในครั้งนี้จะมีวิทยากรรับเชิญ 3 ท่านมาร่วมบรรยาย คือ ศ.ดร.โอซามุ อะกาจิ จาก ม.โตเกียวเพื่อการศึกษาภาษาต่างประเทศ (หัวข้อความร่วมมือทางวิชาการ) สมาชิกอาวุโสจากหอการค้าญี่ปุ่น ประจำกรุงเทพฯ (หัวข้อความร่วมมือทางเศรษฐกิจ) และคุณวิศุทธิ์ พรนิมิตร (หัวข้อการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม และประสบการณ์ที่เคยได้ใช้ชีวิตที่โกเบ และทำงานร่วมกับนักเขียนวรรณกรรมและนักเขียนการ์ตูนญี่ปุ่นหลายคน) ท่านใดสนใจเข้าร่วมงานสามารถสอบถามรายละเอียดได้ที่ศูนย์ญี่ปุ่นศึกษา โทร. (053) 943-284

Opening Ceremony of Japanese Studies Center, Faculty of Humanities, Chiang Mai University

The Japanese Studies Center is organizing its official opening ceremony on November 26, 2008, with the collaboration of the Faculty of Humanities, Chiang Mai University. The Center will invite three speakers in order to commemorate its opening, and the friendship between Japan and Northern Thailand. Prof. Dr. Osamu Akagi is expected to deliver a lecture on academic cooperation between the two nations while the senior member of the Japanese Chamber of Commerce, Bangkok will speak on the economic cooperation. Mr. Wisut Ponnimit is requested to speak on the cultural exchanges between the two cultures, based on his experience as a student in Kobe, and a well-known cartoonist both in Thailand and Japan. Anyone who is interested in this event, please kindly contact the staff at Japanese Studies Center by calling (053) 943-284

ประกาศ Notice

ห้องประชุมใหญ่ เจแปนฟาวน์เดชั่น จะทำการปิดใช้งานชั่วคราวตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2551 จนถึงมีนาคม-เมษายนปี 2552 ดังนั้นจึงจำเป็นต้องงดการฉายภาพยนตร์เจเอฟ เธียเตอร์และกิจกรรมอื่น ๆ ในช่วงเวลาดังกล่าว ส่วนห้องสมุดเจแปนฟาวน์เดชั่นจะปิดทำการชั่วคราวตั้งแต่วันที่ต้นเดือนพฤศจิกายนเพื่อปรับปรุงสถานที่เช่นเดียวกัน Activities in the Hall (including JF Theater) will be suspended from November 1, 2008 to March or April next year because of office renovation starting from November. The Library will also be closed from the beginning of November because of the same reason above.

Recommended Books

แนะนำหนังสือที่น่าอ่านโดยเจ้าหน้าที่บรรณารักษ์จากห้องสมุดเจแปนฟาวนด์เซ็น กรุงเทพฯ

กระจกสองญี่ปุ่น

แปลโดย ปราณี จงสุจริตธรรม และคณะ.

กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), 2541. (362 หน้า)

ISBN 974-8325-34-2

เลขเรียกหนังสือ T302.1 TPA J3

หนังสือกระจกสองญี่ปุ่น เป็นสารานุกรมฉบับย่อที่แนะนำประเทศญี่ปุ่นทุกแง่มุมอย่างเป็นระบบ เหมาะสำหรับผู้อ่านทั่วไป ใช้ศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่นในทุกด้าน โดยในเนื้อหาจะมีต้นฉบับภาษาญี่ปุ่นประกอบ ซึ่งสามารถใช้ศึกษาการแปลได้อีกด้วย เนื้อหาภายในเล่มแบ่งออกเป็นบทต่าง ๆ ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น และคนญี่ปุ่น ชีวิตความเป็นอยู่ของชาวญี่ปุ่น สังคมญี่ปุ่น วัฒนธรรมญี่ปุ่น ฟิช สัตว์ และธรรมชาติ และภาคผนวกประกอบด้วยปฏิทินประวัติศาสตร์ญี่ปุ่น และดัชนีคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น

สัมผัสวัฒนธรรมญี่ปุ่น

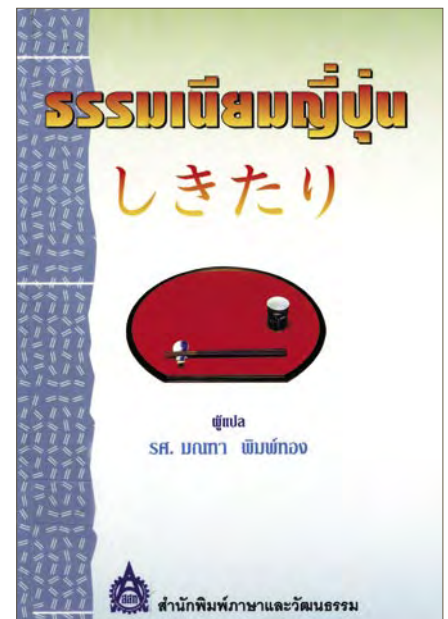
แปลโดย แสง จงสุจริตธรรม และปราณี

กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), 2540. (275 หน้า)

ISBN 974-8325-16-4

เลขเรียกหนังสือ T385 TPA E9

หนังสือเล่มนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้อ่านที่เป็นชาวต่างชาติตลอดจนรวมไปถึงชาวญี่ปุ่นเอง ให้เข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่นโดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นหัวข้อต่าง ๆ ได้แก่ กิจกรรมทางวัฒนธรรมของญี่ปุ่น งานประเพณีประจำปี อาหารญี่ปุ่น เกมและกิจกรรมสำหรับเด็ก โดยมีวิธีการเรียบเรียงเนื้อหาในลักษณะคำถามคำตอบ (Q&A) และมีเนื้อหาเป็นสองภาษาคือ ภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย ในส่วนท้ายเล่มมีดัชนีคำศัพท์เป็นภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย

ธรรมเนียมญี่ปุ่น

แปลโดย มณฑา พิมพ์ทอง. กรุงเทพฯ: ภาษา

และวัฒนธรรม สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), 2545. (221 หน้า)

ISBN 974-8325-82-2

เลขเรียกหนังสือ T385 TPA U5

หนังสือเล่มนี้เขียนขึ้นด้วยความปรารถนาที่จะขจัดความเข้าใจผิดเกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรมของชาวญี่ปุ่นในความคิดของชาวต่างประเทศ โดยกำหนดหัวข้อต่าง ๆ จากการส่งแบบสอบถามไปยังผู้ที่เคยพำนักอาศัยอยู่ในญี่ปุ่น ผู้ที่ปัจจุบันอาศัยอยู่ในญี่ปุ่น และผู้ที่มีความสนใจในประเทศญี่ปุ่น การเรียบเรียงเนื้อหาภายในเล่มได้จัดให้อยู่ในรูปแบบของการถามตอบ (Q&A) และมีเนื้อหาเป็นสองภาษาคือ ภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย ในส่วนท้ายเล่มมีดัชนีคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น และดัชนีคำศัพท์ภาษาไทย C

JF
Theatre

October 2008

October : Spirits

Haunted school (Gakko no Kaidan)
โรงเรียนผีสิง (1995)

100 mins
Fri 3 Oct. 2008
18:30
Directed by HIRAYAMA Hideyuki

Good Bye for Tomorrow (Ashita)
ลาก่อนสำหรับวันพรุ่งนี้ (1995)

142 mins
Tue 7 Oct. 2008
18:30
Directed by OBAYASHI Nobuhiko

Uneasy Encounters (Kowagaru Hitobito)
ความกลัวของผู้คน (1994)

118 mins
Fri 10 Oct. 2008
18:30
Directed by WADA Makoto

Ghost pub (Izakaya Yurei)
วิญญาณ (1994)

110 mins
Fri 17 Oct. 2008
18:30
Directed by WATANABE Takayoshi

The Ugetsu Story (Ugetsu Monogatari)
อุกฤษฏี (1953)

110 mins
Tue 21 Oct. 2008
18:30
Directed by MIZOGUCHI Kenji

The Face of Jizo (Chichi to Kuraseba)
อยู่กับพ่อ (2004)

99 mins
Fri 24 Oct. 2008
18:30
Directed by KUROKI Kazuo

August in the water (Mizu no Naka no Hachigatsu)
สิงหาในน้ำ (1995)

117 mins
Fri 31 Oct. 2008
18:30
Directed by ISHII Sogo

คุณอยากอ่านอะไรในญี่ปุ่นสาร?

คุณคิดเห็นอย่างไรกับ ญี่ปุ่นสาร?

What do you want to read about and see in Japan Letter?

โปรดส่งคำแนะนำและความคิดเห็นของคุณมาได้ที่นี่

Please send your suggestion and comment to:

Email: info@jfbkk.or.th

Tel: 02 260 8560-4 Fax: 02 260 8565

The Editor of Japan Letter

The Japan Foundation, Bangkok

Serm Mit Tower 10F

159 Sukhumvit Soi 21 (Asokmontri Rd.)

Bangkok 10110

Copyright 2008

The Japan Foundation, Bangkok

All rights reserved. No reproduction or republication without written permission

เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ

เจ้าของลิขสิทธิ์ 2551

ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งจากหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่หรือพิมพ์ซ้ำ

โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์

JAPAN FOUNDATION

The Japan Foundation, Bangkok serves as a liaison office of the Japan Foundation, established by the Japanese government in 1972, to assist in its full implementation of cultural exchanges between Thailand and Japan as well as to create networks with affiliated cultural organizations and individuals in Thailand.

เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ เป็นสำนักงานสาขาของเจแปนฟาวนด์ชั่น ซึ่งได้รับการก่อตั้งโดยรัฐบาลญี่ปุ่นในปี พ.ศ. 2515 มีจุดประสงค์เพื่อดำเนินงานแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศญี่ปุ่นและประเทศไทยอย่างเต็มรูปแบบ พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กับองค์กรและบุคคลต่าง ๆ ที่มีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม

Japan Letter is distributed free of charge to individuals and organizations interested in Japanese culture and international cultural exchange. Japan Letter can also be read on site at www.jfbkk.or.th
ญี่ปุ่นสาร เป็นเอกสารที่แจกจ่ายโดยไม่คิดมูลค่า ให้แก่บุคคลหรือองค์กรที่มีความสนใจในวัฒนธรรมญี่ปุ่นและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศ ท่านสามารถเปิดดูญี่ปุ่นสารได้ที่เว็บไซต์ www.jfbkk.or.th